

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4231/2020
25.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Бисерке Живановић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бранислав Рајић, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Београд, ради накнаде материјалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 9989/19 од 24.01.2020. године, у седници одржаној 25.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 9989/19 од 24.01.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 9989/19 од 24.01.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 2530/2019 од 07.03.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да суд обавезе туженог да тужиоцу на име накнаде штете због мање исплаћиваних месечних износа пензије за период од новембра 2014. године закључно са октобром 2018. године плати износе по 21.617,56 динара за период од новембра 2014. године закључно са новембром 2015. године, износе од по 21.971,53 динара месечно за период од децембра 2015. године закључно са новембром 2016. године, износе од по 22.301,10 динара месечно од децембра 2016. године закључно са новембром 2017. године и износе од по 23.416,15 динара месечно од децембра 2017. године закључно са октобром 2018. године, све са законском затезном каматом на сваки од наведених месечних износа почев од 21. датума наредног месеца за претходни месец па до коначне исплате. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 9989/19 од 24.01.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 2530/2019 од 07.03.2019. године у ставовима првом и другом

изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. Закона о парничном поступку, ради разматрања правног питања од општег интереса, правног питања у интересу равноправности грађана, као и новог тумачења права.

Одлучујући о изузетној дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 87/18), Врховни касациони суд налази да нема разлога за одлучивање о ревизији тужиоца.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

У конкретном случају, тужилац је тражио накнаду штете због исплате пензије у умањеном износу у периоду од новембра 2014. године закључно са октобром 2018. године. Судови су утврдили да је тужиочева пензија умањена на основу Закона о привременом уређивању начина исплате пензија („Службени гласник РС“ бр. 116/14), те да тужени није незаконито умањио тужиочеву пензију, тако да налазе да нема незаконитог рада туженог као основа за накнаду материјалне штете. По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени услови прописани чланом 404. став 1. ЗПП, јер се ревизијом фактички тражи тумачење Закона о привременом уређивању начина исплате пензија, што није разлог за изјављивање посебне ревизије. У овој парници нема потребе за разматрањем правног питања од општег интереса, правног питања у интересу равноправности грађана, као и потребе за новим тумачењем права.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужилаца није дозвољена.

Чланом 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 31.01.2019. године са захтевом за накнаду штете у висини од 1.093.291,00 динар, што је динарска противвредност од 9.231,53 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (1 евро = 118,43 динара).

Како је побијани део правноснажне пресуде испод динарске противвредности од 40.000 евра, што је законски цензус за изјављивање ревизије у смислу члана 403. став 3. ЗПП, то ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић